

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Σχέδιο Νόμου «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις» όπως τέθηκε σε διαβούλευση στις 22/04/2020

**Πραξικοπηματική κατάθεση νομο...σχεδίου για τη μετατροπή της παιδείας σε πεδίο κερδοφορίας-
Εν μέσω πανδημίας επιχειρείται η συρρίκνωση και ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης όλων των
βαθμίδων**

Η παρούσα κυβέρνηση έδωσε από πολύ νωρίς δείγματα των προθέσεων της: αρχές Οκτωβρίου, με το νόμο 4635/19 και το άρθρο 169 προβλέπεται αυτοματοποιημένη διαδικασία επαγγελματικής ισοδυναμίας των πτυχίων Κολλεγίων και ξένων Πανεπιστημίων. Τον Ιανουάριο ψηφίζεται, εν μέσω σφοδρών αντιδράσεων, νόμος που επιτρέπει και τον διορισμό εκπαιδευτικών ΜΟΝΟ με βάση τα επαγγελματικά δικαιώματα που τυχόν έχουν λάβει στο εξωτερικό και όχι μέσω της αναγνώρισης τίτλων σπουδών από το ΔΟΑΤΑΠ. Έχοντας έτσι κάνει ...ελκυστικούς τους τίτλους αυτών των ιδρυμάτων αποφασίζει να τους εξασφαλίσει και την απαραίτητη πελατεία: καταργεί λοιπόν τις «πράσινες» σχολές και αναστέλλει χωρίς καμία διαβούλευση τη λειτουργία των διετών προγραμμάτων που είχαν προετοιμάσει τα Πανεπιστήμια.

Με την κατάθεση του νέου νομοσχεδίου, το σχέδιο εναντίον της δημόσιας εκπαίδευσης, των πανεπιστημίων και της νεολαίας συνεχίζεται:

Θέτει όριο τα 17 έτη για την πρόσβαση στα ΕΠΑΛ πλήττοντας τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα και στερώντας και αυτήν τη διέξοδο στα παιδιά που δεν κατάφεραν να περάσουν επιτυχώς από την εξοντωτική διαδικασία του νέου λυκείου. Ταυτόχρονα αυστηροποιεί το λύκειο, το μετατρέπει σε εξεταστικό κέντρο-αυξάνοντας και τις εξετάσεις και τα εξεταζόμενα μαθήματα-ενώ επανεισάγει την τράπεζα θεμάτων (η χαρά των φροντιστηρίων!). Ταυτόχρονα, και χωρίς καμία δικαιολογία, υπονομεύει την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης αυξάνοντας το λόγο μαθητών προς δάσκαλο ενώ προσπαθεί να πείσει για την προσήλωσή της στην αριστεία (ποια;) δημιουργώντας νέα πρότυπα σχολεία στα οποία θα εισάγονται οι μαθητές με εξετάσεις. Η ελιτίστικη λογική της οδηγεί έτσι στην κατηγοριοποίηση των σχολείων στα οδηγούμενα σε σίγουρο μαρασμό μη-πρότυπα σχολεία και τα νέα πρότυπα σχολεία για τους λίγους-«άριστους»! Και επειδή η μη-άριστοι των μη-πρότυπων σχολείων ενδέχεται να έχουν και μη προβλέψιμη συμπεριφορά (βλέπε κινητοποιήσεις, καταλήψεις) επαναφέρει την καταγραφή την διαγωγής στα απολυτήρια!

Και όταν και αν, ενάντια σε κάθε πρόβλεψη, οι μαθητές καταφέρουν να τελειώσουν το Λύκειο έρχεται η κυβέρνηση-ακοίμητος φρουρός των ιδιωτικών συμφερόντων -και με την πρόφαση του σεβασμού στο αυτοδιοίκητο των Πανεπιστημίων- να μειώσει και τον αριθμό των εισακτέων, όπως έχει δηλώσει ότι θα κάνει πιθανά στο επόμενο v/σ.

Πιστή στην νεοφιλελεύθερη λογική της η κυβέρνηση, εμποτισμένη με την παγιωμένη της πεποίθηση της ότι οτιδήποτε δημόσιο/δωρεάν είναι και ισοδύναμο της κακής ποιότητας, με κουτοπόνηρες κινήσεις μεθοδεύει την εισαγωγή διδασκτρων στις προπτυχιακές σπουδές: με τα ξενόγλωσσα πτυχία-

που οργανώνονται ως παράπλευρη και όχι κανονική ακαδημαϊκή δραστηριότητα- και την κακοστημένη φάρσα των θερινών προγραμμάτων -όπου επί αντιτίμου και σε διάστημα δύο εβδομάδων θα εξασφαλίζουν ενεργοί φοιτητές πολυπόθητες διδακτικές μονάδες (ECTS) και κάποια κλάσματα πτυχίου. Έτσι, με τα ξενόγλωσσα πτυχία- που προς το παρόν απευθύνονται σε αλλοδαπούς φοιτητές αλλά κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει την δικαίωση του πρώτου Έλληνα πολίτη που θα προσφύγει στα δικαστήρια ενάντια σε αυτό τον αποκλεισμό -ανοίγει ο δρόμος για δίδακτρα στα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών των ΑΕΙ. Για εξετάσεις δε ή δια οποιαδήποτε άλλου τρόπου εξασφάλιση ελάχιστων ακαδημαϊκών κριτηρίων ούτε λόγος όταν ρέει ζεστό χρήμα! Ας μη ξεχνάμε και την "απελευθέρωση" των διδάκτρων μεταπτυχιακών προγραμμάτων που ουσιαστικά επαναφέρει την ασυδοσία των πολύ υψηλών διδάκτρων δυσχεραίνοντας έτσι την παρακολούθησή τους από φοιτητές μεσαίου και χαμηλού εισοδήματος.

Η εισαγωγή των διδάκτρων στα ΑΕΙ φαντάζει πια μονόδρομος για κάποιους καθώς η κυβέρνηση έχει νωρίτερα φροντίσει να μειώσει τη χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων κατά 20% (επί πλέον της μνημονιακής μείωσης κατά 55% τα προηγούμενα έτη). Έτσι τα πανεπιστήμια αναγκάζονται να συμμορφωθούν με τους όρους αγοράς που υπαγορεύει η κυβερνητική πολιτική και να ανταγωνιστούν το ένα το άλλο προκειμένου να ανταποκριθούν στις λειτουργικές τους δαπάνες.

Και ενώ για τα περισσότερα τμήματα των ΑΕΙ αυτή η πολιτική θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην υποβάθμισή τους... στο επίπεδο των κολλεγίων, για εκείνα τα τμήματα που θα επιβιώσουν η κυβέρνηση έρχεται με το νέο αυτό (νομο)σχέδιο να ρυθμίσει και τις εσωτερικές τους λειτουργίες εξασφαλίζοντας έτσι τη μετάλλαξη τους σε επιχειρήσεις. Μέσω ρυθμίσεων που αποπνέουν άρωμα αναχρονιστικών λογικών της δεκαετίας του 1970, επιχειρείται η ξετσιώπητη συρρίκνωση της συμμετοχής στις διαδικασίες των Πανεπιστημίων. Οι φοιτητές-πελάτες και οι εργαζόμενοι-υποτελείς (ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, διοικητικοί υπάλληλοι) αποκλείονται από την εκλογική διαδικασία ανάδειξης των πρυτανικών αρχών. Και έτσι οι εκλογές για πρύτανη από γιορτή δημοκρατίας του συνόλου της ακαδημαϊκής κοινότητας μετατρέπεται σε ελιτίστικο πάρτι για λίγους (ΔΕΠ). Πλάι στις ρετρό αυτές λογικές έρχονται να προστεθούν και μοντέρνες πιναλιές τεχνολατρίας με την καθιέρωση της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας που στοχεύει στην απαξίωση του άμεσου, δημοκρατικού ουσιαστικού διαλόγου και της αντιπαράθεσης στο αμφιθέατρο.

Το Υπουργείο Παιδείας αντί να υπονομεύει τη λειτουργία των δημόσιων δομών της εκπαίδευσης, οφείλει να ενισχύσει τα Πανεπιστήμια και τα σχολεία με προσωπικό, δημόσιες επενδύσεις και αξιοπρεπείς αμοιβές. Η κυβέρνηση πρέπει να εγκαταλείψει επιτέλους την θρησκόληπτη εμμονή της στις ιδιωτικές δομές και να κατανοήσει τι είναι το σύγχρονο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο και ποια η σημασία του για την ανάπτυξη της χώρας και της κοινωνίας. Και να εξαιρέσει την Παιδεία από αυτό το κακοστημένο Σχέδιο που εκπονεί σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος και επ' ωφελείας λίγων ομοτράπεζων.

Το Ελληνικό Δημόσιο Πανεπιστήμιο, μέσα στην πανδημία, όρθιο ενάντια σε όλες τις αντιξοότητες των προηγούμενων μνημονιακών επιλογών, έδειξε για μια ακόμη φορά τι μπορεί να προσφέρει στην κοινωνία. Με το ακαδημαϊκό του προσωπικό που στάθηκε από την πρώτη μέρα δίπλα στους φοιτητές μέσω της αναγκαστικής λύσης της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και το επιστημονικό του προσωπικό χάραξε και χαράσσει τις εθνικές πρακτικές εναντίον της πανδημίας.

Ούτε από την πανδημία όμως η κυβέρνηση δεν μαθαίνει την αξία ενίσχυσης της δημόσιας εκπαίδευσης.

Ανεπίδεκτοι μαθήσεως!